

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, december 2022

Decembermaand - feestmaand

We gaan een bijzondere maand tegemoet: het Sinterklaasfeest, dat u mogelijk viert met (klein)kinderen, dan de Adventstijd, het Kerstfeest en ten slotte Oud-en-Nieuw. Een maand die voor veel mensen een vreugdevolle maand is, maar voor anderen soms juist een maand waarin eenzaamheid extra gevoeld wordt. Hopelijk zult u in deze maand toch veel ontmoetingen hebben, met familie of vrienden. Maar ook in de Majellakapel, of in een van de andere gebouwen als het om een gemeenschappelijke dienst gaat, hopen we elkaar te ontmoeten. We doen ons best er mooie en feestelijke diensten van te maken. We koesteren onze gemeenschap, want hoe waardevol is die niet, zoals het kaarsje bij dit stukje gekoesterd wordt door beschermende handen.

Graag tot ziens bij een of meer van de bijeenkomsten die gepland staan voor de komende maand.

In de maand november is er twee keer een speciale collecte gehouden

- op 13 november werd gecollecteerd voor Vluchtelingenwerk Nederland, wat € 72 opbracht
- op 20 november voor de St. Viore, met een opbrengst van € 33,-.

Alle gevers hartelijk dank!

Marijke Katerberg-Muns

Vrede óp aarde, vrede voor de aarde

Het is de maand december die ons meer dan gemiddeld beschouwend maakt. Het is 's middags al vroeg donker en het weer nodigt niet uit om veel buiten te zijn. Maar ook kerstmis en oud en nieuw doen ons stil staan bij wat was en bij wat komt en bij vrede op aarde...

Zo'n moment om stil te staan bij wie wij zijn en waar we mee bezig zijn, had ook André Kuipers, een Nederlandse ruimtevaarder. Op 21 december 2011 verliet André de aarde opnieuw voor een verblijf van 193 dagen in de ruimte; de langste Europese ruimtevlucht tot dan toe. Hij was in de unieke gelegenheid om met eigen ogen onze eigen planeet van buitenaf te kunnen aanschouwen. Zoiets bijzonders is in de afgelopen vijftig jaar voorbehouden gebleven aan minder dan 600 mensen.

Hij schreef daarover: Toen ik in het ruimtestation een baan om de aarde draaide, had ik pas echt door, dat we deel zijn van iets veel groters: het is werkelijk een kosmisch gevoel dat je dan overvalt. Dit gevoel kenmerkt zich door een ander, weidser perspectief: vanuit de ruimte zie je nu eenmaal een veel groter plaatje. Planeet Venus verschijnt, vervolgens duikt de maan op, de zon laat zich zien, een komeet komt voorbij.... Ineens weet je dat je onderdeel bent van een stel bollen die om elkaar heen draaien en dat je dus deel bent van een zonnestelsel. Natuurlijk had ik dit al in atlanten en op plaatjes gezien, maar pas toen ik het echt zag en meemaakte, ontstond dit diepe besef. Alle astronauten die ik ken, vertonen soortgelijk gedrag. Ik geloof dat het voortkomt uit een universeel verlangen verbinding te ervaren met datgene waar je vandaan komt en waar je bij hoort.

En in ons geval is dat de aarde. In de ruimte kom je er dus achter dat wij mensen bij uitstek aardbewoners zijn. Paradoxaal genoeg voel ik me dus nog meer verbonden met de aarde als ik er even niet ben. Zodra ik geland ben zoek ik de geur, de geluiden en de schoonheid van de natuur op, zodat ik thuis kom – op deze planeet en in mezelf. Ik ben ook bezorgd: als je in de ruimte recht naar beneden kijkt, lijkt de aarde spectaculair, met geweldige kleuren. Zodra je erlangs kijkt, zie je een zwart heelal, een dunne dampkring – en dan voel je de kwetsbaarheid. De aarde is heel kwetsbaar, heel beperkt en beschadigd. De blik van buitenaf op onze prachtige planeet doet ons beseffen: dit is alles wat we hebben.

Enkele weken geleden is de inmiddels 27e klimaatconferentie van de Verenigde Naties afgesloten. In Sharm-el-Sheikh werd, als je het positief wil duiden, ‘een kleine vooruitgang’ geboekt. Vermoedelijk een té kleine vooruitgang. Voor de arme landen was er in zoverre vooruitgang, dat zij enige schadevergoeding gaan ontvangen voor de milieuschade die de rijke landen hebben aangericht.

Misschien brengt het kerstfeest wereldleiders en wereldburgers tot gedachten van vrede óp aarde, vrede vóór de aarde. Misschien leren we welbehagen te hebben in mens en dier en natuur.

ds. Peter Korver

Komende diensten (in de Majellakapel, tenzij iets anders bij de dienst vermeld):

4 december: de 2^e Adventszondag; mr.drs. Johan de Wit gaat voor en Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

11 december: een kwartetdienst in de **Remonstrantse kerk**. Wij hebben daarvoor ds. Tina Geels uitgenodigd.

18 december: de 3^e Adventszondag, die een wat feestelijker karakter krijgt. Ds. Peter Korver gaat voor, Marcus van der Heide bespeelt het orgel, een koortje o.l.v. Reina Boelens zal zingen. Na afloop drinken we gezellig met elkaar koffie en krijgt u de kerstkaart en -attentie namens de afdeling mee.

24 december: Kerstavond. Ook deze dienst krijgt natuurlijk een speciaal karakter. Joke Werner zal de dienst leiden en Nico Strubbe zorgt voor de muzikale begeleiding. **De dienst begint, zoals gebruikelijk bij ons op Kerstavond, om 19.30 uur.**

Op 1^e Kerstdag en op zondag 1 januari is er geen dienst in de Majellakapel.

8 januari: deze ochtend zullen we elkaar weer ontmoeten. Vanaf 10.30 uur bent u welkom om bij een kopje koffie elkaar een mooi 2023 toe te wensen. De dienst zal om ongeveer 10.45 uur beginnen en wordt geleid door ds. Peter Korver; Marcus van der Heide bespeelt het orgel. Na afloop is er een glaasje Glühwein of sap.

Koffiedienst (graag zelf ruilen met anderen als je verhinderd bent):

4 december	Nel van Gooswilligen (035–69 48 403) en Nely Hofman (035-69 30 478)
18 december	Hanneke en Louis van Beek (035-69 48 030)
24 december	Ineke Meeuwis (035-52 62 135) en Reina Boelens (035-69 22 947)
8 januari	Marja en Wim Teunissen (035-69 21 270)

Literatuurkring, dinsdagmiddag 24 januari, 14.30 uur

Welk boek we deze middag gaan bespreken leest u in de maandbrief van januari.

CCIV-lezing: Op donderdag 8 december, om 14.00 uur, spreekt Lieneke Frerichs in de Remonstrantse kerk over ‘Ontsnappen aan het dal der plichten; van en over de schrijver Nescio’. Toegang: € 10,-. **Reserveren is noodzakelijk en kan via de website van de CCIV: www.cciv.nl** Op deze website vindt u ook verdere informatie.

Van duisternis naar licht

December is de maand met maar liefst drie feesten. Eerst is er het Sinterklaasfeest. Vervolgens het Kerstfeest, de herdenking van de geboorte van Jezus van Nazareth. En ten slotte vindt de jaarwisseling plaats. In december worden de dagen gedurende het grootste deel van de maand steeds korter. Als de dagen uiteindelijk gaan lengen merk je dat eigenlijk pas half januari. December is dus een donkere maand.

Als moderne mensen begrijpen wij de wisseling der seizoenen en het korter en langer worden van dagen en nachten als zijnde natuurlijke verschijnselen. In vroeger tijden werd dit anders ervaren. Men ging uit van een strijd tussen licht en duisternis, ofwel van leven en dood.

Het is interessant dat het schaakspel nog steeds herinnert aan de strijd tussen leven en dood. Het is een spel dat zich afspeelt tussen witte en zwarte stukken. Schaakmat betekent “de koning is dood”. Een schaakpartij komt altijd aan een einde. Het spel als zodanig is echter een blijvend fenomeen.

Voor ons is de tegenstelling licht – duisternis niet alléén een natuurkundig verschijnsel. Wij ondergaan de invloed van licht en duisternis als zodanig. Op een dag met veel zon ziet alles er heel anders uit dan wanneer alles in duisternis is gehuld. Wij hebben behoefte aan licht. Als het buiten duister is steken we binnen de lampen aan, tegenwoordig wat terughoudender om energie te besparen.

Licht en duisternis spelen ook een belangrijke rol in onze beleving van de werkelijkheid waarin wij leven. We maken duistere tijden door waarin allerlei crises heersen. Daarom hebben wij behoefte aan licht. De komende feestdagen kunnen wellicht helpen de duisternis even terug te dringen. Hoezeer wij begaan zijn met de ellende die de Oekraïners doormaken, wij moeten uiteindelijk ook zelf door. Dan is het terecht de decemberfeesten te vieren en de hoop vast te houden dat er toch een wending ten goede komt.

Het evangelie naar Johannes begint met een stuk (de proloog) dat handelt over het Woord, dat bij God was, ja God was. Dit Woord heeft alles doen ontstaan. Je kunt dat vertalen als: de Natuur heeft alles voortgebracht. Spinoza sprak van de alles voortbrengende Natuur (de Natura Naturans) en de voortgebrachte Natuur (de Natura Naturata). Bij Johannes leest men dan vervolgens de hoopvolle tekst: *het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in zijn greep gekregen*. Met andere woorden: het Licht overwint en wordt niet door de duisternis te niet gedaan. Albert Schweitzer stelde dat je nooit alle hoop moet laten varen, omdat je dan alles prijs geeft aan de macht van de vernietiging. Bewaren we dus hoop, want hoop doet leven.

Ik wens u goede dagen toe, zo veel als mogelijk is.

dr. Rob Nepveu

Ten slotte een tekst die Annemike van der Meiden gebruikte in haar dienst van 27 november :

Om vrede te hebben in de wereld,
moet er vrede zijn tussen landen.

Om vrede te hebben tussen landen,
moet er vrede zijn in de steden.

Om vrede te hebben tussen steden,
moet er vrede zijn tussen burens.

Om vrede te hebben tussen burens,
moet er thuis vrede zijn.

Om thuis vrede te hebben,
moet er vrede zijn in het hart.

